

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 28ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΟΥΛΙΤΣΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΑΗΡΩΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΔΡΩΝ

Ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας, μετὰ πρότασιν τῶν οἰκείων Τάξεων, ἡ πλήρωσις μιᾶς τακτικῆς ἔδρας τῶν Ἱατρικῶν Ἐπιστημῶν καὶ μιᾶς τῆς Γενικῆς Μουσικῆς.

ΑΠΟΔΟΧΗ ΚΛΗΡΟΔΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΣ

Γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἡ καταληφθεῖσα ὑπὲρ αὐτῆς διὰ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος ἐν Ἀθήναις δικηγόρου *Πέτρου Ἀγγελετοπούλου* κληροδοσία ἀκινήτου περιουσίας ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πάρῳ διὰ τὴν ἐν καιρῷ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς προκλήρουξιν βραβείων ἐπωνύμων: «*Ἀργυρίου καὶ Πολυξένης Ἀγγελετοπούλου*», διὰ συγγραφὰς ἢ μονογραφίας ἀναφερομένης εἰς τὸ ὅλον ἢ τμήματα τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ δικαίου, συμφώνως πρὸς τοὺς σχετικοὺς ὅρους τῆς διαθήκης.

*

Γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. *Μιλτιάδου Σταμούλη* καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ δωρεὰ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ ἐξ 172 φακέλων ἀπαρτιζομένου Ἀρχείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ *Ἀναστασίου Σταμούλη* ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχει συγκεντρωθῆ παρ' αὐτοῦ πλουσιώτατον ὕλικόν, δημοσιευμένον ἢ ἀνέκδοτον, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, ἱστορίαν πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν, λαογραφίαν κλπ. τῆς Θοράκης.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ἀρχομένης τῆς συνεδρίας ὁ Πρόεδρος κ. *Παναγ. Πουλίτσας* ἀγγέλλων τὸν θάνατον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ *Κυριάκου Βαρβαρέσου* εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μετὰ βαθείας λύπης ἀνακοινῶ καὶ ἐπισήμως τῇ Ἀκαδημίᾳ τὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπισυμβάντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους αὐτῆς ἀειμνή-

στου Κυριάκου Βαρβαρέσου. Ἐκ Βοιῶν τῆς Λακωνικῆς ὀρμώμενος, μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς, ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναγορευθεὶς τῷ 1906 διδάκτωρ αὐτῆς. Τῷ 1908, ἐπιτυχὸν ἐν διενεργηθέντι διαγωνισμῷ, ἀπεστάλη ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους εἰς Γερμανίαν δι' εὐρυτέρας σπουδὰς τῶν οικονομικῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς στατιστικῆς. Μετὰ τριετεῖς εὐδοκίμους σπουδὰς ἠσκήθη καὶ πρακτικῶς ἐπὶ ἐννεάμηνον ἐν τῷ Πρωσικῷ Στατιστικῷ Γραφείῳ. Ἐπανελθὼν διωρίσθη τῷ 1911 τμηματάρχης τῆς στατιστικῆς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Ἔργασίας. Τῷ 1916 ἀπεσπάρθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ, ὡς γενικὸς διευθυντής, μέχρι τέλους τοῦ 1918. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξελέγη ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς πολιτικῆς οικονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐστάλη εἰς Λονδῖνον καὶ Παρισίους ὡς τεχνικὸς σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀποστολῆς ἐν τῇ τότε διασκέψει τῆς εἰρήνης. Κατὰ τὸ ἔτος 1924 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς πολιτικῆς οικονομίας. Κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος προσελήφθη ὡς οικονομικὸς σύμβουλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην εἰργάσθη ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν προπαρασκευὴν καὶ ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῆς ἐν ἔτει 1927-1928 συντελεσθείσης νομισματικῆς, τραπεζικῆς καὶ δημοσιονομικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἐξυγιάνσεως. Τῷ 1932 τῷ ἀνετέθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ λίαν δυσχερεῖς οικονομικὰς περιστάσεις, αἵτινες ἐγεννήθησαν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πολιτικῆς τῆς συγκρατήσεως τῆς ἰσοτιμίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἐγκαταλείψεως τότε τοῦ χρυσοῦ κανόνος καὶ τῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ νομίσματος αὐτῆς. Συνέταξε τὸν νόμον 5422, δι' οὗ ἐπεβλήθη ἐκ νέου ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία καὶ ἐρρυθμίσθησαν αἱ μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς συναλλαγαί. Τῇ εισηγήσει αὐτοῦ ἐξεδόθησαν καὶ τὰ νομοθετικὰ διατάγματα τῆς 14^{ης} καὶ 29^{ης} Ἰουλίου 1932, δι' ὧν ἀπηγορεύθη ἡ εἰς ξένον νόμισμα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ συναλλαγῇ καὶ διετάχθη ἡ μετατροπὴ εἰς δραχμὰς τῶν εἰς συνάλλαγμα ὀφειλῶν. Τῷ 1933 διωρίσθη ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τῷ 1936 ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ τάξει τῶν Ἡθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Τῷ 1939 διωρίσθη διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῷ δὲ 1943 διωρίσθη ἔκτακτος ἀπεσταλμένος ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις καὶ τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ πρὸς διαχειρίσιν τῶν οικονομικῶν ζητημάτων τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς χώραις ταύταις καὶ ἀντιπροσώπευσιν τοῦ Κράτους εἰς τὰς οικονομικὰς καὶ ἄλλας συναφεῖς συσκέψεις. Τῷ 1945 διετέλεσεν ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ.

Τοσαῦτα ἐν συντομίᾳ περὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ δημοσίου βίου τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός. Ὡς ἄνθρωπος δὲ διεκρίνετο διὰ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων του, τὴν εὐθύτητα καὶ χρησιμότητα τοῦ χαρακτῆρός του, τὴν πίστιν

του εἰς τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ καὶ καθόλου εἰπεῖν διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ μνήμη του θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ ᾿Ακαδημίᾳ ἔντιμος καὶ προσφιλῆς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ.— **The principle of geometrical equivalence and some of its consequences to the theory of curves, by**

C. B. Glavas*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάνν. Ξανθάκη.

The problem under study.

Let the analytic relations $f_1(a_1, b_1)=0, f_2(a_2, b_2)=0, \dots, f_n(a_n, b_n)=0$ be given and suppose that they represent one and the same plane curve C in the distinct coordinate systems $(a_1, b_1), (a_2, b_2), \dots, (a_n, b_n)$ respectively. If the formulae of transformation among these coordinate systems are known then it is possible to go *analytically* from one of the above relations to the other. Thus these relations may be termed as «analytically convertible or equivalent».

As an example, the equations of a circle with center at the origin and radius a are $x^2 + y^2 = a^2, x'^2 + y'^2 + 2x'y'\cos\omega = a^2$ and $r=a$ in the rectangular, the oblique and the polar coordinate systems respectively. All these three equations represent the same circle and one can go from one of the three equations to the other by applying the well-known formulae of transformation among the three coordinate systems.

The corresponding dual problem to the previous one, which has never been examined, may be stated as follows: Let the analytic relation $f(a, b)=0$ be given. If the variables a and b are substituted by a_1 and b_1, a_2 and b_2, \dots, a_n and b_n respectively in the given relation then we get the relations $f(a_1, b_1)=0, f(a_2, b_2)=0, \dots, f(a_n, b_n)=0$. Let $(a_1, b_1), (a_2, b_2), \dots, (a_n, b_n)$ be distinct plane coordinate systems. Then the above n equations represent curves K_1, K_2, \dots, K_n which in reality are represented by the same basic analytic relation $f(a, b)=0$. Now the problem is the possibility to go *geometrically* from one curve to the other. This means that given any point of one of the above curves one can find its corresponding one

* ΧΡΙΣΤ. Β. ΓΚΛΑΒΑ, Ἡ ἀρχὴ τῆς γεωμετρικῆς ἰσοδυναμίας καὶ τινες τῶν συνεπειῶν αὐτῆς εἰς τὴν θεωρίαν τῶν καμπυλῶν.